



# ABSOLVENTKA UK OSLAVUJE 100 ROKOV

Univerzita Komenského v júni 2019 oslávila 100 rokov svojej existencie. Rovnaké jubileum oslavuje vo februári 2020 aj pani Katarína Hermannová, jedna z našich najstarších žijúcich absolventiek – štúdium ukončila v roku 1942. Aktívna dáma ešte dodnes sleduje spoločenské dianie, neunikli jej ani podujatia k oslavám storočnice UK.

Keď sa 18-ročná Katarína, vtedy Markovičová, v roku 1938 rozhodla študovať na univerzite angličtinu a nemčinu, nepotrebovala absolvovať Scio test ani zaslať žiadnu prihlášku. „Po maturite som jednoducho prišla na univerzitu a tam som odovzdala maturitné vysvedčenie pánovi Svoradovi, to bol pedel. A potom ma už len pozvali na otvorenie ročníka,“ spomína. Katarína Hermannová pochádza z Bratislavy, narodila sa vo významnej prvorepublikovej rodine, jej strýkom bol popredný politik ČSR Ivan Dérer. Jazyky ju vždy zaujímali, už z domu ovládala okrem slovenčiny aj nemčinu a maďarčinu, na gymnáziu sa učila tiež francúzštinu a angličtinu. Preto sa po maturite rozhodla pre štúdium jazykov na univerzite.

## Vysokoškolskou v zložitej dobe

Svoje vysokoškolské štúdiá začala v zložitej dobe. Už v septembri 1938 spojenci zradili Československo v Mníchove a v marci 1939 prvá republika prestala existovať. Tieto udalosti postihli aj Univerzitu Komenského, premenovanú na Slovenskú univerzitu, z ktorej museli odísť mnohí českí profesori. „Profesori, ktorých som si ja zapísala v indexe, na univerzite pôsobili ešte v ďalšom polroku, ale potom bol koniec,“ spomína pani Hermannová. Filozofická fakulta vtedy ešte nesídlila v budove na Gondovej, ale v hlavnej budove na Šafárikovom námestí. „Nemčina mala od začiatku toľko poslucháčov, že sme počas prednášok v tých veľkých posluchárňach na prízemí

stáli až na chodbe. Na angličtine nás bolo len asi štrnásť, tú sme mávali na najvyššom poschode v takej malej posluchárni.“ Okrem hlavných predmetov si Katarína zapísala tiež prednášky z dejín umenia. „Chodil k nám profesor Eugen Dostál z Brna, premietal nám obrázky, to bolo zaujímavé.“ Po odchode českých profesorov neutrpela podľa nej nemčina tak veľmi ako angličtina. „Na angličtine bol profesor Vočadlo, ktorého už v druhom roku môjho štúdia nebolo. Pamätám si potom ešte na doktora Polčika, to bol kňaz, predtým pôsobil niekde ako misionár, takže angličtinu ovládal. Ale prednášal nám dva roky len Johna Milтона a jeho Paradise Lost and Paradise Regained. Že by sme preberali trebárs Shakespeara, to si nepamätám, ani žiadneho lektora.“ Angličtinu si tak zlepšovala na súkromných hodinách u pani Šamkovej, Írky, ktorá žila v Bratislave.

## Z univerzity na dievčenské gymnázium

Jej spolužiaci boli z celého Slovenska, na nejaký veselý študentský život si však nespomína. „Možnože aj preto, že som počas vysokej školy už mala pevnejšieho frajera, takže som radšej s ním chodila do Horského parku,“ smeje sa. Vysokoškolské štúdiu vtedy trvalo štyri roky, Katarína sa počas neho vydala za lekára a začala učiť ako tzv. suplentka, pomocná učiteľka na dievčenskom gymnáziu. Poslednú štátnicu skladala už ako matka dvoch detí. „Titul sme po škole nemali žiadny, ja som robila pedagogickú časť, takže na diplome mám uvedené ‚spôsobilá na vyučovanie‘. Ani žiadnu

slávnostnú promóciu sme nemali.“ Napriek ťažkej dobe však podľa nej bola vtedy univerzita miestom s pomerne slobodným duchom. „Teraz, keď bolo to jubileum, som o univerzite všeličo čítala a v nejakom článku niekto napísal, že po 14. marci (1939) na fakulte niekto nadával českým spolužiakom a profesorom. Musím povedať, že také som ja nezažila. Diplomovú prácu na nemčine som písala o Hermannovi Hessem, čo bol za nacistov zakázaný autor, u Dostála prácu o Jánovi Mudrochovi, čo bol tiež v tej dobe persona non grata – a nikomu to neklalo oči. Ja som na fakulte nijaký škaredý politický tlak necítila. Až potom na gymnáziu, keď som učila, zo strany komunistov.“

## Nemčine a angličtine ostala verná celý život

Katarína Hermannová nemčinu a najmä angličtinu potom učila celý život, najprv na gymnáziu, neskôr na jazykovej škole. Ešte donedávna mala svoj pravidelný krúžok bývalých žiačok, s ktorými sa stretávala na anglickej konverzácii. Za jej celoživotnú vernosť učiteľskému povolaniu a tiež ako jednej z najstarších žijúcich absolventiek jej rektor UK Marek Števec udelil Pamätnú medailu UK, ktorú jej v jeho mene odovzdal prorektor UK Jozef Tancer. Svojej škole do ďalšej storočnice žela len to najlepšie. „Na Univerzite Komenského študovali aj moje dve vnučky a môžem povedať, že ich štúdium bolo na neskonale vyššej úrovni než moje. Čiže univerzita sa vyvíjala veľmi dobrým spôsobom. Prajem jej, aby to ďalej bolo tak.“